

Λεξιλόγιο

Το λεξιλόγιο ενός κειμένου είναι ένας καθοριστικός γλωσσικός δείκτης/γλωσσική επιλογή τόσο για το ύφος του κειμένου (π.χ. το λόγο λεξιλόγιο διαμορφώνει ένα σύνθετο και σοβαρό ύφος), όσο και για το είδος του κειμένου (π.χ. το ειδικό λεξιλόγιο εντοπίζεται σε κείμενα επιστημονικά).

Βασικές κατηγορίες λεξιλογίου

Λόγιο και λαϊκό λεξιλόγιο

Λόγιες	Λαϊκές
<p>Πρόκειται για λέξεις/ φράσεις που ανήκουν στον έντεχνο, καλλιεργημένο κυρίως γραπτό λόγο. Πρόκειται για λέξεις φράσεις με λόγια προέλευση και λόγια χρήση που εντάσσονται στο επίσημο λεξιλόγιο. Ως λόγιες αντιμετωπίζονται συχνά και λέξεις/ φράσεις που είναι σπάνιες και δεν ανήκουν στο βασικό καθημερινό λεξιλόγιο.</p> <p>π.χ. έμφρονα δίποδα (αντί για άνθρωπος)</p>	<p>Πρόκειται για συχνές λέξεις/ φράσεις που ανήκουν κυρίως στον προφορικό καθημερινό λόγο, είναι οικείες και συνήθως ανεπιτήδευτες. Χρησιμοποιούνται συνήθως σε περιβάλλοντα τέτοια, όπου το είδος σχέσεων μεταξύ των συνομιλητών είναι οικείο.</p> <p>π.χ. πιάτσα (αντί για μέρος συνάντησης)</p>
Πρόθεση συγγραφέα/ επικοινωνιακό αποτέλεσμα	
<p>Το λόγο λεξιλόγιο (και γενικώς το σπάνιο λεξιλόγιο):</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Προσδίδει στο ύφος του κειμένου λόγο, τυπικό, επίσημο, σοβαρό, επιστημονικό τόνο. 2. Καθιστά την έκφραση επιτηδευμένη, ιδίως όταν περιλαμβάνει λέξεις σπάνιες και εξεζητημένες (λόγος εξεζητημένος και επιτηδευμένος) 3. Ορισμένες φορές ο συγγραφέας το χρησιμοποιεί για να ειρωνευτεί, αποδοκιμάσει, να καυτηριάσει, να καταγγείλει, να στηλιτεύσει ενέργειες και συμπεριφορές	<p>Το λαϊκό λεξιλόγιο (και γενικώς το καθημερινό λεξιλόγιο):</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Προσδίδει προφορικότητα στην έκφραση 2. Καθιστά εύκολα κατανοητό το περιεχόμενο του κειμένου 3. Αποδίδει στο ύφος απλό, φυσικό, οικείο, φιλικό, εξομολογητικό, διαλογικό τόνο, καθώς δίνεται η εντύπωση ότι ο πομπός επιδιώκει να μιλήσει με τον δέκτη → ο δέκτης ταυτίζεται ευκολότερα με τις απόψεις του πομπού 4. Προσδίδει ζωντάνια και παραστατικότητα στα λεγόμενα 5. Ορισμένες φορές ο συγγραφέας το χρησιμοποιεί για να ειρωνευτεί, αποδοκιμάσει, να καυτηριάσει, να καταγγείλει, να στηλιτεύσει ενέργειες και συμπεριφορές

Ειδικό λεξιλόγιο

Το ειδικό λεξιλόγιο- επιστημονικό λεξιλόγιο είναι ένας τεχνικός όρος της γλωσσολογίας που απλά αναφέρεται στο λεξιλόγιο και σε άλλα γλωσσικά χαρακτηριστικά που συνδέονται με συγκεκριμένα θέματα και δραστηριότητες. Διαφορετικές ομάδες, επαγγελματικές και άλλες, αναπτύσσουν διακριτά, τεχνικά λεξιλόγια. Η χρήση ειδικού λεξιλογίου είναι συχνή σε κείμενα που αναφέρονται σε κάποιο επιστημονικό θέμα.

π.χ. στην επιστήμη των Μαθηματικών απαντούν όροι ειδικού λεξιλογίου όπως: εξίσωση, συνάρτηση, άλγεβρα, συνεπαγωγή

Πρόθεση συγγραφέα/ επικοινωνιακό αποτέλεσμα:

- Με τη χρήση του ειδικού λεξιλογίου προσδίδεται στο κείμενο **ακριβολογία, επιστημότητα και επιστημονική εγκυρότητα**.
- Καθιστά το ύφος του κειμένου **σύνθετο, επίσημο, επιστημονικό, σοβαρό**.
- Αποδεικνύεται η **βαθιά γνώση και κατάρτιση του πομπού** επί του θέματος που μελετά και **κερδίζεται η εμπιστοσύνη του δέκτη**.

Σοβαρό/ επίσημο λεξιλόγιο

Το σοβαρό ή επίσημο λεξιλόγιο αναφέρεται στις λέξεις και τις εκφράσεις που χρησιμοποιούμε σε επίσημες περιστάσεις, όπως σε επιστημονικά κείμενα, ακαδημαϊκές εργασίες, αρθρογραφία, κείμενα πληροφοριακού χαρακτήρα, επαγγελματικές επικοινωνίες ή επίσημες ομιλίες. Συχνά συγχέονται/ταυτίζονται και με το λόγιο λεξιλόγιο.

π.χ. ισότητα, λοιδορώ, αξιοκρατία, αμφιταλαντεύονται

Πρόθεση συγγραφέα/ επικοινωνιακό αποτέλεσμα:

- Με τη χρήση του σοβαρού/επίσημου λεξιλογίου προσδίδεται στο κείμενο **επιστημότητα και επιστημονική εγκυρότητα**.
- Καθιστά το ύφος του κειμένου **σύνθετο, επίσημο, αντικειμενικό, σοβαρό**.

Απλό/ καθημερινό/ προφορικό λεξιλόγιο

Το απλό, καθημερινό ή προφορικό λεξιλόγιο είναι αυτό που χρησιμοποιούμε στις καθημερινές μας συζητήσεις με φίλους, οικογένεια ή γνωστούς. Περιλαμβάνει ιδιωτισμούς, αργκό και εκφράσεις που δεν θα βρίσκονταν σε ένα επίσημο κείμενο. Συναντάται σε κείμενα που απευθύνονται στο ευρύ αναγνωστικό κοινό, συνεντεύξεις, ηλεκτρονικά μηνύματα. Συχνά ταυτίζεται με το λαϊκό λεξιλόγιο.

π.χ. έχουμε μπελάδες, φάση

Πρόθεση συγγραφέα/ επικοινωνιακό αποτέλεσμα:

- ευληπτότητα, διευκόλυνση πρόσληψης νοημάτων, παρακολούθηση σκέψεων πομπού με ευκολία, κατανοητός λόγος
- αμεσότητα, οικειότητα
- λόγος απροσχεδίαστος, αυθόρμητος
- διάθεση επικοινωνίας, διαλογικότητα

Ξένο λεξιλόγιο

Ξένο λεξιλόγιο είναι η χρήση λέξεων ή φράσεων που προέρχονται από ξένες γλώσσες (κυρίως αγγλικά, γαλλικά κ.ά.) μέσα στον λόγο μας, αντί για αντίστοιχες ελληνικές λέξεις. Το ξένο λεξιλόγιο μπορεί να εμπλουτίσει τον λόγο και να τον εκσυγχρονίσει, αλλά χρειάζεται μέτρο για να μην επηρεάζει αρνητικά την επικοινωνία. Μπορεί να διαμορφώσει ποικιλία στο υφολογικό πλαίσιο ενός κειμένου. Από τη μία ταυτίζεται με ύφος επιστημονικό και σοβαρό σε περιπτώσεις ειδικών/επιστημονικών όρων (π.χ. μάρκετινγκ, dna, software). Από την άλλη σχετίζεται με ύφος οικείο, καθημερινό σε περιπτώσεις καθημερινού λόγου (π.χ. *σόου, στυλ*).

Το ξένο λεξιλόγιο συναντάται κυρίως σε συγκεκριμένα είδη κειμένων, όπου εξυπηρετεί ιδιαίτερες ανάγκες επικοινωνίας:

- Δημοσιογραφικά κείμενα (άρθρα, περιοδικά): κυρίως σε θέματα μόδας, τεχνολογίας, lifestyle (π.χ. *trend, fashion, media*).
- Διαφημιστικά κείμενα: για να δημιουργηθεί εντύπωση μοντέρνου, πρωτοποριακού και ελκυστικού ύφους.
- Επιστημονικά και τεχνικά κείμενα: ιδιαίτερα σε τομείς όπως η πληροφορική, η οικονομία και το μάρκετινγκ, όπου πολλοί όροι είναι διεθνείς.
- Κείμενα σχετικά με την τεχνολογία και το διαδίκτυο: επειδή οι περισσότερες έννοιες προέρχονται από τα αγγλικά (π.χ. *software, download*).
- Καθημερινός προφορικός λόγος (κυρίως των νέων): για λόγους συνήθειας, μόδας ή συντομίας.

Συνολικά, εμφανίζεται περισσότερο σε κείμενα που θέλουν να δείξουν **επικαιρότητα, εξειδίκευση ή επιρροή από τη διεθνή κουλτούρα**.

Πρόθεση συγγραφέα/ επικοινωνιακό αποτέλεσμα:

- Μπορεί να προσδώσει σύγχρονο και επικαιρικό χαρακτήρα στον λόγο.
- Κάνει τον λόγο να φαίνεται πιο ειδικός ή τεχνικός (ιδίως σε επιστημονικά/επαγγελματικά συμφραζόμενα).
- Ο συγγραφέας απευθύνεται στο ευρύ αναγνωστικό κοινό με όρους οικείους και άμεσους. Μειώνει την απόσταση μεταξύ πομπού και δέκτη και αναδεικνύει πώς το θέμα που εξετάζει έχει διεθνή επιρροή/ απασχολεί καθολικά/ ευρύ ενδιαφέρον.
- Μερικές φορές αν οι ξένες λέξεις είναι γραμμένες με ελληνικούς χαρακτήρες μπορεί να τις χρησιμοποιεί ο πομπός για να ειρωνευτεί, αποδοκιμάσει, να καυτηριάσει, να καταγγείλει, να στηλιτεύσει ενέργειες και συμπεριφορές.

Συναισθηματικά φορτισμένο λεξιλόγιο

Συναισθηματικά φορτισμένο λεξιλόγιο είναι η χρήση λέξεων και εκφράσεων που προκαλούν έντονα συναισθήματα στον δέκτη (συγκίνηση, αγανάκτηση, φόβο, ενθουσιασμό κτλ.). Πρόκειται για λέξεις με έντονη αξιολογική φόρτιση, θετική ή αρνητική (π.χ. *τραγικός, συγκλονιστικός, απaráδεκτος, υπέροχος*).

Συναντάται σε κείμενα, όπως:

- Λογοτεχνικά κείμενα (διηγήματα, ποιήματα) για έκφραση συναισθημάτων.
- Δημοσιογραφικά άρθρα γνώμης / σχολιαστικά για επηρεασμό του αναγνώστη.
- Πολιτικός λόγος για πειθώ και κινητοποίηση του κοινού.
- Διαφημιστικά κείμενα για να προκαλέσουν επιθυμία ή ενθουσιασμό.
- Καθημερινός προφορικός λόγος, όταν θέλουμε να τονίσουμε έντονα κάτι.

Πρόθεση συγγραφέα/ επικοινωνιακό αποτέλεσμα:

- Φορτίζει συναισθηματικά, ευαισθητοποιεί, προβληματίζει, κινητοποιεί τον δέκτη.
- Επικαλούμενος το συναίσθημα ο πομπός ενισχύει την πειθώ, επηρεάζοντας τη στάση και τη γνώμη του δέκτη.
- Ύφος γλαφυρό, δραματικό
- Ζωντάνια, παραστατικότητα, αμεσότητα

[Γλωσσική κοινότητα και μητρική γλώσσα]

Το παρακάτω κείμενο είναι απόσπασμα από το βιβλίο του Γιώργου Μπαμπινιώτη με τίτλο «Θεωρητική Γλωσσολογία», 1980, Αθήνα, σελ. 32-33. Το βιβλίο είναι επιστημονικό σύγγραμμα που εισάγει τον αναγνώστη στις βασικές αρχές της θεωρητικής γλωσσολογίας.

Η γλωσσική κοινότητα ως έννοια περιγράφει το σύνολο των ατόμων που έχουν την ίδια μητρική γλώσσα. Τα άτομα αυτά διαφέρουν από άλλα τα οποία μιλούν μια ορισμένη γλώσσα ως «ξένη» (μη μητρική), κυρίως ως προς τους όρους εκμάθησης της γλώσσας. Όταν αναφερόμαστε στη μητρική γλώσσα, μιλάμε για «γλωσσική κατάκτηση», γιατί λαμβάνουμε υπόψη μας ότι τα άτομα μιας κοινότητας έχουν μάθει τη γλώσσα μέσα στο στενότερο (οικογενειακό) και ευρύτερο (κοινωνικό) περιβάλλον και έχουν διαμορφώσει ό,τι ονομάζουμε «γλωσσικό αίσθημα».

Αυτό, βέβαια, σημαίνει ότι φυσικά και βαθμιαία τα άτομα αυτά έχουν κατακτήσει έναν συγκεκριμένο γλωσσικό κώδικα, στον οποίο έχουν ενσωματωθεί νοοτροπίες, στάσεις, πολιτικο-κοινωνικές αντιλήψεις, πολιτιστικό υπόβαθρο. Για παράδειγμα, η ευρύτατη χρήση των υποκοριστικών της Ελληνικής («βάλε λίγο λεμονάκι στη σουπίτσα σου», «είχε κάτι λεφτουδάκια κι αγόρασε ένα οικοπεδάκι στο Σούνιο») ή η βιωματική φόρτιση λέξεων, όπως το φιλότιμο ή η λεβεντιά, προϋποθέτουν τη γλωσσική κατάκτηση της Ελληνικής ως μητρικής γλώσσας. Η κατάκτηση της γλώσσας συνδέεται προφανώς με την παιδική ηλικία, δηλαδή πώς μαθαίνει ο άνθρωπος τη μητρική του γλώσσα, όταν είναι παιδί. Έτσι, παιδική ηλικία και γλωσσική κατάκτηση αντιμετωπίζονται συνήθως από κοινού.

Αντίθετα, όταν αναφερόμαστε στη γνώση μιας ξένης γλώσσας, μιλάμε για «μάθηση της γλώσσας», που σημαίνει τη γνώση μίας ή περισσότερων άλλων γλωσσών πέραν της μητρικής. Η γνώση μιας ξένης γλώσσας προϋποθέτει, επίσης, την κατάκτηση ενός βασικού μηχανισμού παραγωγής και κατανόησης της ξένης γλώσσας. Διαφέρει, όμως, στη χρήση που κάνει το άτομο αυτό, ειδικά, στη σωστή εφαρμογή των κανόνων της ξένης γλώσσας και στην έκφραση των ποικίλων λεπτών αποχρώσεων και βιωμάτων που μεταφέρονται με τη χρήση της.

Κάθε γλώσσα, λοιπόν, συνιστά μια ιδιαίτερη οργάνωση και έκφραση της αντικειμενικής πραγματικότητας. Είναι ένας νέος κόσμος. Γι' αυτό είναι πολύ δύσκολο, αν όχι ακατόρθωτο, να κατακτηθεί σε όλη του την έκταση από άτομα που δεν ανήκουν σε αυτόν εξαρχής, από τα πρώτα δηλαδή χρόνια της ζωής τους, τα οποία είναι καθοριστικά για τη γλωσσική τους συγκρότηση.

? **Να εντοπίσεις πέντε λέξεις ή φράσεις που ανήκουν σε ειδικό λεξιλόγιο και να δικαιολογήσεις την παρουσία τους. Τ.Θ. 20283**

απάντηση

Πέντε λέξεις-φράσεις που ανήκουν σε ειδικό λεξιλόγιο (της Γλωσσολογίας): *γλωσσική κοινότητα*, *«γλωσσική κατάκτηση»*, *«γλωσσικό αίσθημα»*, *γλωσσικός κώδικας*, *«μάθηση της γλώσσας»*.

Το κείμενο είναι απόσπασμα από επιστημονικό σύγγραμμα που εισάγει τον αναγνώστη στις βασικές αρχές της **θεωρητικής Γλωσσολογίας** και γι' αυτό υπάρχουν ειδικοί όροι αυτής της επιστήμης. Στον **επιστημονικό λόγο**, αποδίδονται με σαφήνεια και διευκρινίζονται τα νοήματα των βασικών όρων κάθε επιστήμης. Γι' αυτό ακριβώς το λόγο, στις περισσότερες περιπτώσεις, οι όροι παρουσιάζονται μέσα σε εισαγωγικά και στη συνέχεια επεξηγούνται.

Ψηφιακός αναλφαβητισμός

Το κείμενο είναι απόσπασμα από τη διπλωματική εργασία της Εύης Γκεζίμ Μπουγιάρη που κατέθεσε στις 31.11.18 στο Πανεπιστήμιο Πειραιά, στο τμήμα Οργάνωσης και Διοίκησης Επιχειρήσεων. Προσπελάστηκε διαδικτυακά στις 16.04.2021.(διασκευή)

Με τον όρο ψηφιακός αναλφαβητισμός εννοούμε την έλλειψη δεξιοτήτων που χρειάζεται να έχει κάποιος, ώστε να ζήσει, να εκπαιδευτεί και να εργαστεί σε μια κοινωνία όπου η επικοινωνία και η πρόσβαση στην πληροφορία αυξάνεται σημαντικά μέσω ψηφιακών τεχνολογιών, όπως το διαδίκτυο, τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης και οι κινητές συσκευές.

Σαφώς η ψηφιακή γνώση συμβάλλει στην ανάπτυξη της κριτική μας ικανότητα, όταν είμαστε αντιμέτωποι με πληθώρα πληροφοριών, και μπορεί ν' αναπτυχθεί σε δυο άξονες: Ο πρώτος άξονας είναι η επικοινωνία, καθώς το να επικοινωνείς ψηφιακά, να εκφράζεις απόψεις και ιδέες, να θέτεις ερωτήματα, να διατηρείς το σεβασμό και να χτίζεις εμπιστοσύνη είναι το ίδιο σημαντικό με την επικοινωνία αυτοπροσώπως. [...]

? Να επισημάνεις τρεις ειδικούς όρους στο κείμενο και να αιτιολογήσεις τη χρήση τους από τη συγγραφέα. Τ.Θ. 20290

απάντηση

Λέξεις ή φράσεις του Κειμένου 1 που αποτελούν όρους ειδικού λεξιλογίου:

- Ψηφιακός αναλφαβητισμός (τίτλος),
- Μέσα κοινωνικής δικτύωσης (παράγραφος 1)
- Ψηφιακή γνώση (παράγραφος 2),
- Cloud (παράγραφος 4)
- Διαδίκτυο (παράγραφος 4)

Η ύπαρξη ειδικού λεξιλογίου είναι δικαιολογημένη από τη συντάκτρια, επειδή το κείμενο αποτελεί επιστημονική μελέτη που αφορά το συγκεκριμένο αντικείμενο (ψηφιακός αναλφαβητισμός), οπότε ως κείμενο επιστημονικού λόγου οφείλει να χρησιμοποιήσει ειδικό λεξιλόγιο για να εξηγήσει, τεκμηριώσει και διασαφηνίσει τα επιστημονικά συμπεράσματα. Το κείμενο έτσι αποκτά εγκυρότητα και αντικειμενικότητα.

Για τη λύση του προβλήματος μάλλον δεν δικαιούμαστε να εμπιστευθούμε αυτόν που το προκάλεσε: τον άνθρωπο. Ο τρώσας δεν παρανοιάζεται για την ίαση. Προφανώς και διαφέρει ποσοτικά η ευθύνη της μιας χώρας, τάξης ή καταναλωτικής ομάδας από την άλλη, στο βάθος όμως η στάση είναι ίδια, κι αυτό μετράει: αδιαφορία, «έλα μωρέ τώρα, χάθηκε ο κόσμος αν αφήσω τη σακούλα μου να την πάρει ο αέρας και δεν την κυνηγήσω;». Φυσικά και χάθηκε ο κόσμος. Γιατί κόσμος δεν είναι μόνο τα έμφρονα δίποδα.

Ένα κομμάτι του άλλου κόσμου, του μη έμφρονος, μοιάζει περισσότερο άξιο εμπιστοσύνης απ' ό,τι η κορωνίς της φύσεως: Αυστραλοί ωκεανολόγοι βεβαίωναν τον Ιούνιο του 2014 ότι μικροσκοπικοί ζωντανοί οργανισμοί περιορίζουν τον τεράστιο όγκο απορριμμάτων που επιπλέουν στην επιφάνεια των ωκεανών, τρώγοντας το πλαστικό αλλά και βυθίζοντας μικρά κομμάτια του στον πυθμένα. Δύο χρόνια αργότερα, Ιάπωνες ερευνητές ανακάλυψαν ότι το βακτήριο *Ideonella sakaiensis* 201-F6 καταβροχθίζει πολλά πλαστικά μπουκάλια κάθε χρόνο, διασπώντας το πολυαιθυλένιο, το PET.

? Ο συγγραφέας του κειμένου συνδυάζει λόγιες λέξεις και φράσεις με οικείες και καθημερινές. Αφού δώσετε από δύο παραδείγματα για την κάθε περίπτωση, να εξηγήσετε πως επιδρά η επιλογή αυτή στο ύφος του κειμένου και ποια πρόθεση του συγγραφέα εξυπηρετεί.

Ο συγγραφέας στο κείμενο συνδυάζει λόγιες λέξεις και φράσεις με οικείο και καθημερινό λεξιλόγιο. Ενδεικτικά παραδείγματα που επιβεβαιώνουν αυτή την επιλογή είναι:

- **λόγιες:** Ο τρώσας, έμφρονα δίποδα, η κορωνίς της φύσεως
- **οικείο-καθημερινό:** έλα μωρέ τώρα, χάθηκε ο κόσμος, τρώγοντας το πλαστικό, μικρά κομμάτια

Πρόθεση του συγγραφέα με τη χρήση οικείου – καθημερινού λεξιλογίου είναι να απευθυνθεί με αμεσότητα στο ευρύ αναγνωστικό κοινό για το πρόβλημα της οικολογικής καταστροφής του υδάτινου ορίζοντα λόγω της χρήσης πλαστικών από την ανθρώπινη αδιαφορία. Με αυτή τη γλωσσική επιλογή καθιστά εύκολα κατανητό το περιεχόμενο του κειμένου και αποδίδει στο ύφος οικείο, φιλικό και διαλογικό τόνο. Από την άλλη, με το λόγιο λεξιλόγιο επιτυγχάνει, αρχικά, να αναδείξει τη σοβαρότητα της κατάστασης, αλλά και να αποδοκιμάσει ειρωνικά τη στάση αδιαφορίας του ανθρώπου. Ο άνθρωπος, παρότι νοήμων και ανώτερος διανοητικά από τα άλλα έμβια όντα, διαπράττει «εγκλήματα» προς το περιβάλλον και αυτό βρίσκει αντίθετο τον συγγραφέα, εκφράζοντας την αποδοκιμασία του με καταγγελτικό και δηκτικό τόνο.

Παράδειγμα 4

Η εικόνα των εγκαταλελειμμένων ζώων στους δρόμους είναι πραγματικά συγκλονιστική και βαθιά θλιβερή. Μικρά πλάσματα, αθώα και ανυπεράσπιστα, παλεύουν καθημερινά για την επιβίωση μέσα σε έναν κόσμο σκληρό και αδιάφορο. Είναι ντροπή για μια κοινωνία που θέλει να λέγεται πολιτισμένη να επιτρέπει τέτοιες τραγικές καταστάσεις. Η ανάγκη για δράση είναι επιτακτική, γιατί κάθε μέρα που περνά, αυτά τα ζώα βιώνουν έναν αβάσταχτο πόνο και μια απερίγραπτη εγκατάλειψη.

? Ο συγγραφέας του κειμένου αξιοποιεί συναισθηματικά φορτισμένο λεξιλόγιο. Αφού δώσετε παραδείγματα, να εξηγήσετε πως επιδρά η επιλογή αυτή στο ύφος του κειμένου και ποια πρόθεση του συγγραφέα εξυπηρετεί.

Στην παράγραφο εντοπίζονται λέξεις και φράσεις με έντονη συναισθηματική φόρτιση, όπως «συγκλονιστική», «θλιβερή», «ανυπεράσπιστα», «σκληρό», «ντροπή», «τραγικές», «αβάσταχτο πόνο» και «απερίγραπτη εγκατάλειψη». Οι λέξεις αυτές προκαλούν στον αναγνώστη συναισθήματα λύπης, οργής και αγανάκτησης, ενώ ταυτόχρονα ενισχύουν το αίσθημα συμπόνιας προς τα εγκαταλελειμμένα ζώα. Μέσω αυτής της γλωσσικής επιλογής, ο πομπός επιδιώκει να ευαισθητοποιήσει το κοινό και να το κινητοποιήσει, τονίζοντας τη σοβαρότητα του προβλήματος. Έτσι, ο λόγος κρίνεται επικοινωνιακά αποτελεσματικός, καθώς επιτυγχάνεται η έντονη συναισθηματική εμπλοκή του δέκτη και η ενίσχυση της πειθούς, αν και παράλληλα περιορίζεται σε κάποιο βαθμό η αντικειμενικότητα του λόγου, καθώς δίνεται έμφαση στο συναίσθημα και όχι στην ψυχρή παράθεση γεγονότων. Το ύφος αποκτά δραματικότητα, γλαφυρότητα και ζωντάνια.